

11 Да ли истинио́ко ѿ єдінї
чвчврхъ источи́ва и сладка и
горчи́ва (вода);

12 Да ли може, братие мой,
смоква та да ражда маслины,
или лоза та смоквы; така
никой источнико не може да
изливает солена и сладка вода.

13 Който є ѿ васъ мѣдръ
и оўменъ, той да покаже ѿ
добрьатъ си животъ дѣла та
своя, (защо быватъ) съ крот-
тость премѣдрости.

14 Яко ли имате зависть
горчи́ва, и свадливость въ серд-
ца та си, не хвалитеся, нито
лжжете на вражъ истина та.

15 Тамъ премѣдрость не є
коато слази ѿ гбре, но є земна,
животна, и дѣволска.

16 Защо то гдѣто є зависть
и свадливость, тамъ нѣма нѣ-
каква оўпраꙗ, и (тамъ є)
секомъ зла вѣщъ.

17 А премѣдрость та коато
слази ѿ гбре, перво ѿна є
чиста, а потомъ мѣрна, крѣтка,
пославшива, пжана съ милосер-
дїе и съ добрь плодове, нѣма
сомнїнїе, нито лицемѣрїе.

18 А плодъ на-правда та
сїкесе съ мѣръ ѿ ѿнїа, който
стрѣватъ мѣръ.

ГЛАД.

Ѡ Гдѣ са браны и свадли-
вости по междъ васъ; не ѿ
тѣкали (пронсходатъ; сирѣчъ)
и вѣши те сладострастїа, кой-

то видигатъ браны во вѣши те
оуды;

2 Желаете, и немате: оуби-
ваете и завидите, и не може-
те да придобываете. Ка-
ратесе и враждѣвате, и немате,
зашто не просите.

3 Просите и не прѣимате,
зашто защо просите, за да
иждивите въ сладострастїа та
вѣши.

4 Прелюбодѣни и прелюбо-
дѣйцы, не знаете ли защо
мѣрска та любовь є вражда
на Г҃а; който прѣчее иска да
є прѣатель мѣръ, той быва
врагъ Г҃а.

5 Или мыслите че напрѣ-
дѡи говори писанїе то: защо
дѣло който живе въ насъ, има
желанїе къ зависть та;

6 Но (съ това) Г҃а дава по-
голѣма благодать: зато и (пи-
санїе) говори: Г҃а на горде-
ливи те се противи, а на
смиренни те дава благодать.

7 Покоритеся прѣчее на Г҃а,
а сопротивитеся на дѣволатъ,
и ще да побѣгне ѿ васъ.

8 Приближитеся при Г҃а,
и ще да се приблїжи (и Той)
при васъ. Счишите си ржце
те грѣшицы, исправите си
сердца та двоечнїи.

9 Помажитеся и поскорбите
и поплачите. Смѣхъ вашъ
въ плачъ да се ѿбрне, и рад-
ость та ви въ печаль.

10 Смиритеся предъ Г҃а,
и ще да вы возвѣши.